

sten kom; men det er ogsaa ligegyldigt, thi Betegnelsen var slet ikke ilde. Og naar vi nu staar frem og anbefaler dette Lovforslag til det høje Ting, tør jeg nok sige, at en større Kreds af Folket end den, disse Tanker har samlet, er man neppe i Stand til at samle om noget andet Lovforslag, der er forelagt her i Folketinget. Principperne i dette Lovforslag er vedtaget Gang paa Gang gennem vore Majdemonstrationer — ganske vist ikke behandlet alene, men sammen med andre Klassekrav, Arbejderne har at fremsætte. Fra Arbejderne har de faaet deres Støtte, og det er paa deres Vegne, vi her anbefaler Lovforslaget. Derfor synes jeg, at det Tidspunkt nu snart maa være kommet, hvor man maa erkende, at ogsaa de Røster, der har lydt for at faa disse Sager frem, er Røster, som man i nogen Maade kunde kalde Folkets Røst. Dermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie og haaber, at der maa komme noget positivt ud deraf, om ikke en Vedtagelse af Lovforslaget i dets Helhed, saa dog et Skridt fremad i den Retning, Lovforslaget tilsigter.

Indenrigsministeren (Rode): Kravet om et rimeligt Forhold mellem Arbejdstid og Hviletid, Kravet om, at Arbejdskraften ikke misbruges, men at der gives Mennesket Lejlighed til udenfor det daglige Arbejde at benytte Tiden til sin Aands og sit Legemes Udvikling, er saa gammelt som den menneskelige Natur. Naar menneskelig Kraft er opbrugt, trænges der til Tid til at opsamle den igen. Et af de ældste Paabud i Retning af Begrænsning af Arbejdstid har indenfor det Religionssamfund, som denne Verdensdel slutter sig til, en religiøs Karakter: Paabudet om, at paa den syvende Dag skal der hviles. Det er det ældste af os anerkendte Krav om Begrænsning af Arbejdstiden, og det har sikkert ogsaa en folkehigienisk Begrundelse. Men det er meget forstaaeligt, at det særlig er i vore Fabrikdage, i vor Industritid, at Kravet om, at Staten skal gribe regulerende ind i Forholdet, har meldt sig paa forskellige Maader. I forskellige Lande har man beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Man har nogle Steder særlig fæstet sig ved Bestræbelserne for at skabe en Maksimal-Arbejdsdag. Andre

Steder og under andre Forhold har man fæstet Opmærksomheden paa Bestræbelserne for at tilvejebringe en Minimal-Hviletid. Man har i de fleste Lande særlig taget Hensyn til Børns Arbejdstid for at sikre Børn en Hviletid. I mange Lande har man særlig ogsaa tænkt paa Kvinderne. Men i de fleste Lande har man tillige forstaaet, at der er Forhold, under hvilke Staten maa gribe ind ogsaa i alle voksnes Arbejdsforhold. Der er gamle Lovgivninger her i Europa om Arbejdstid. I Lande som Svejts, Østerrig og Frankrig er der fastsat en Maksimal-Arbejdstid. Den er adskillig længere end den, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag, og den har formodentlig neppe nogen egentlig Betydning i Øjeblikket, idet den sikkert kun angiver den Ramme, indenfor hvilken Arbejdstiden faktisk er reguleret nedad. I Østerrig er den fastsat til 11 Timer, i Svejts og Frankrig til henholdsvis 10 og 12 Timer under forskellige Forhold.

Men særlig er det dog Arbejdet i visse sundhedsfarlige Bedrifter og Erhverv, man har beskæftiget sig med, naar det gjaldt den voksne Arbejder, og det er netop ud fra et folkehigienisk Krav, det samme, som ligger bag Paabudet om en ugentlig Hviledag, det samme, som ligger bag Bestræbelserne for at værne den fremtidige Slægt, Kvinder og Børn mod Misbrug og Overbebyrdelse under Arbejdet. Derfor har man ogsaa nylig i Frankrig kunnet se en Vedtagelse i Deputeretkammeret, hvor man med aldeles overvældende Majoritet, der maa have strakt sig langt ind i de konservative Partier, har fastsat 8 Timers Arbejdstid ved Grubearbejde. I England er ligeledes Arbejdet i saadanne Industrier begrænset, og herhjemme har vi jo ligeledes, hvad det ærede Medlem (Martin Olsen) pegede paa, paa dette Omraade just i Fjor taget afgørende Skridt. Tidligere havde man ganske vist ogsaa lovgivet om voksnes Arbejdsforhold. Det er rigtigt, at Lukkeloven allerede i sin forrige Skikkelse beskæftigede sig med voksnes Arbejdsforhold, for saa vidt den paabød at holde Butikker lukket indenfor en bestemt Tid. I den Form, hvori jeg har tilladt mig at fremsætte Forslag herom i Aar i Landstinget, er Princippet yderligere udvidet. Men ogsaa paa anden Maade har man tidligere lovgivet om voksnes Arbejdsforhold. Tyendeloven er en Lov,